

SZEGEDI HIRADÓ.

49-ik szám.

Szombaton, június 22-én 1861.

Harmadik évfolyam.

Megjelenik:

Hetenként kétszer, szerdán és szombaton reggel.

Szerkesztői lakás:

Buzatér, Sziráky-ház, első emelet.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Vidékre postán és Szegeden házhozordással: Egész évre 8 frt, — félévre 4 frt, — évnegyedre 2 frt osztr. ért.

Helyben elvitelve a kiadó-hivatalból: Egész évre 6 frt, — félévre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 60 kr. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasábos petitors egyszeri hirdetésnél 7 ujkr. kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 ujkr. A nyiltérben a háromhasábos petitors igtatási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címzettnek.

Országgyűlési tudósítás.

A főrendek 5. 6. 7. ülése, június 17. 18. 19.

E gyűlések legfontosabb tárgya a föllirat vala. E nagy fontosságú tárgyban gróf Cziráky János emelt először szót. Ötven percig tartott beszéde azon részében, midőn előadta, hogy mint Fehérmege főispánja — egyéb fegyver hiányában — ünnepélyesen tiltakozott az adóbehajtási hadjárat ellen az egész testület nevében, a főispánok mind fölkeltek, tiltakozását oly módon vallván magukénak. Végül indítványozá, hogy a ház fogadja el a képviselők által átküldött fölliratot minden változás nélkül. B. Wenkheim Béla, Hajnald Lajos Erdély aranyászú püspöke, b. Orczy B., b. Prónay Gábor, gr. Eszterházy Pál, gr. Forgács püspök és Ranold er püspök urak mindnyájan Cziráky indítványát pártolák.

A június 18-iki ülésen a föllirati kérdésben Vas Sámuel gr. szólalt föl legelőször, s kijelenté, hogy Deák fölliratát teljes eredetiségében ohajtotta volna meghagyni, de tekintve a házban mutatkozó bizonyos többséget, azt ily alakban is pártolja. Utána Ragályi Károly Torna megye főispánja emelt szót; nagy tetszéssel fogadott beszédében a fölliratot pártolja. Lonovics József érsek ragyogó ékesszólással kijelenté, hogy Deák fölliratát — habár sajnálja a rajta történt csonkításokat, de Cziráky gr. indítványa szerint pártolja. Gr. Károlyi, Vay Alajos b., Eszterházy István gróf szinte a föllirat mellett emeltek szót. Festetics Leo gróf azt indítványozá, hogy a tárgyat talán szavazásra is lehetne bocsátani; de ha a többiek is nyilatkozni akarnak, ő is elmondja beszédét, s az indítványt pártola, valamint az utána szóló Zichy Károly gróf és Wenkheim László urak is. E gyűlés végén kimondatott, hogy a szónoklatoknak ne gördíthessék semmi akadály elébük, s mondja el kiki, mit szíve szerint mondani ohajt.

A június 19-iki gyűlésben a napirendben lévő tárgyhöz legelőbb Scitowszky János hercegprímás ő eminentiája szólott, azzal kezdvén, hogy „Fátyolt kell vetni a multra, s gondot fordítani arra, hogy hazánk jövője törvény szerint biztosítható.” Beszéde folytan kijelenté, hogy örömet látta volna, ha Deák beszédén semmi változás nem történt volna, azonban azt úgy miként Cziráky gr. indítványozá, elfogadja. Az utána szólók szám szerint 15-en mindnyájan a fölliratot pártolák. Ráday László kijelenté, hogy az ő meggyőződése szerint határozatot ohajtott volna; de nem akarván szakadást okozni, a föllírára szavaz, azonban jegyzőkönyvbe kívánja igtattatni, hogy abból jövőre nézve soha semmi következtetés nem fog származni.

A képviselőház ülésében június 17-én a törvénykezés ideiglenes rendezésére kiküldött bizottság beadta jelentését, melyről 18-án magánülés tartatott. E jelentésben Szeged városa által kérelmezett váltótörvényszék föllállítására nézve kimondatik, hogy miután a pozitív törvények által megállapított bírósági kerületek s azoknak székhelyei csak hasonló törvény által változtathatók meg, törvényalkotásban pedig e ki nem egészített jelen országgyűlés nem bocsátkozhatik, az említett kérvényt miként több városát is az országgyűlés kiegészítése után leendő tekintetbevétel végett az irattárba teendőnek vélik.

Plée Arszlán

a „Siécle“ hatalmas francia lap főmunkatársa a múlt héten három napig Pesten időzvé, öröm- s bámulattal eltelve mindazok iránt, miket látott, következő levelet intézte hozzám:

„Ép most irtam Havinnak, a „Siécle“ tisztelt igazgatójának, ime, mikép végezém leveletem:

„Mindazt, mit Magyarországon láttam, e szavakba lehet foglalnom: „Erő, gazdagság, költészet, jövőendő.“

E négy szó, kedves barátom, tökéletes ki nyomata gondolatomnak. Hiába keresem gyöngé oldalát önök szép hazájának, önök erőteljes nemzetének. Önök szeretik egymást.

Bár egymástól eltérve az út és eszközök megválasztásában, minden párt egyesül itt a végecél kivitelében, mely nem lehet egyéb, mint Magyarország önállása.

Némelyek türelmetlenséget árulnak el. Ezt értem.

Mások bár ép oly élénken sovárgják a szabadság óráját, erősíteni szeretnék előbb az országot, s mintegy urává tenni sorsának, mindenekelőtt. Ezeket sem lehet kárhozatni.

E két vélemény egyes összeolvastása által arathat — hitem szerint — egyedül diadalt a magyar ügy.

Az elsőknél várni, az utolsóknak hinni kell: de az egység a kettő közt mérsékelni fogja a szenvedélyt, mely mindent kockáztathatna. Már a magyar államférfiak kivitták Európa becsülését. Ez nagy lépés.

Több ízben átfutottam Olaszhoz és szeretem azt. Higyje el ön, hogy erősebbek önök, s különösen jobban elő van készülve Magyarország, mint amaz. Az nem volt egy, midőn a harcot megkezdé.

És Franciaország támaszára volt szüksége, hogy győzzön, míg ellenkezőleg önök legyőzésére két hatalomnak kelle egyesülnie.

En ezt koránsem bálulom, mivel láttam a magasztos magyar fiatalságot, az erőteljes munkásokat, az ép és pozsgás földműveseket, a gazdag földet, az élénk polgárságot, a szeretetreméltó nemességet, mely oly gyöngéden köti a szegényt a gazdaghoz, és gazdagot a szegényhez.

S azért, minél tovább elmélkedem, annál inkább meggyőződésem afelől, hogy csak a viszály akaszthatná meg önök haladását. Akaszthatná meg, mondom, mert mi Magyarországot illeti, azt elveszhetlennek hiszem.

Isten legszebb remekművét, legeredetibb munkáját nem engedheti elveszni.

Bátorság tehát és bizalom!

Önök kimondhatlan nagy szolgálatot tesznek Európá ügyének, ép oly bátor, mint férfiastartásuk által.

Higyje el ön, egészen át vagyok hatva egy szabad Magyarország szükségességének gondolata által.

Multkor elbukott, de a koholmányok és tévedések irányában elenyésztek.

Tovább szerettem volna önök közt maradni, de a köteletség máshová hí. Azonban, habár sóbálványom kellene változnom, gyakran vissza fogok utamban fordulni, hogy lássam még többször ezt a szép országot.

Magam ismeretlennek hittem itt, és csak barátokat találtam itt. Köszönetem és kézszerítésem nekik! Régóta küzdök önök ügyeért; remélem, hogy ezután érte nem küzdenem, hanem csak tapasztolnom kell Magyarhon diadala fölött.

Pest, június 13.

Eddig a levél.

A levélhez csak annyit akarok ragasztani, hogy Plée Arszlán emléke köztünk marad, s ohajtom, hogy akár tollával, akár tapsaival, minél előbb találkozzunk.

Jámbor Pál.

Helybeli levelek.

III.

Nőneveldeink.

Legnagyobb tapintatlanságnak tartom a nőnevelésnél a nő hivatásáról szándékosan hallgatni, s a tantárgyakat nem oly tanulsággal kezelni, hogy

azok csak eszközöknek tekintessenek a nő hivatása fokozatos földterítésére.

Midőn a száraz természetrajzot, melyet a nőneveldeknél kézikönyvül használnak, olykor lapozgatám, csak az vigasztalt, hogy talán az illető tanító lelket öntend abba, nehogy untató szóhalmazzá válják ez életkönyv a leányka kezében; mert épen e tárgy az, mely, ha hivatottan kezeltetik, a nőben fokoztatottan kifejti magasztos hivatása öntudatos érzetét.

A tavasz fejlődő virágai a réten, s azoknak rendeltetése, hogy táplálásunkra tündítő tejet nyertünk az azokkal táplálkozó állatoktól, mily meghatólag érinteni keblét a nőneveldeknél!

Az ezekre következő illatos rózsa s a még áthatóbb illatu gyógyfüvek virágai mely célszerűen fejlenek épen akkor, midőn a test nevéi mérséklétére tündítő gyógyerejűkre legtöbb szükség van!

De ezeket már az anyáskodó természet bőséges adománya követi a magvas növények tisztelt méltó nemei a természet e dolgos szegényei, melyeket minél inkább gyötrünk s összehalmozunk, annál szaporábbak: a buza, árpa ste., melyek a hány halálon keresztül mennek, annyiféle új táplálékot nyújtanak az embernek, sőt még italul is szolgálnak, mint a sör.

A természet legfokozottabb ereje azonban a legkésőbb fejlődő növényekben mutatkozik, mert a természet aszerint, amint a test ereje munka által megfogyott, nyújtja egyszersmind a legéltetőbb táplálékot, a legtöbb cukortartalmu gyümölcsöt, a szőlőt.

Szóval a tavasz rétei tejét a nyár kenyere, s ezt az ősz éltető nedve követi. S mind e növények egy év lefolyta alatt fejlődnek, érlelődnek, s csaknem teljesen elhalnak, de hasznosan; mert betölték nagy hivatásukat, a teremtés remekét, az embert táplálák, s az Isten törvényeit teljesíték.

E nagyon rövid utmutatás is a növényországból nem képes-e már maga a női élet — az anyaiság némi fogalmát minden korai fejtegetés nélkül üdvösen sejtetni hagyni a nőneveldeknél? Ily módon hiszem én, hogy a természetrajz a legkedvencebb tárgygyá válnék a nő kezeiben.

Ugyan ezt lehet az állatországból ily modorban tanulsággal kihozni. Az állatok azért, hogy a természet oly dűsan gondolkodik edelőkről, szinte tartoznak annak ereje gyarapításához járulni azzal, mit ugy sem használhatnak, lehullatott szőrük, s éltők fogytan állati maradványaikkal. Ime ez a kölcsönösség a természetben, mivel mi is tartozunk azáltal is, hogy a természet működését elősegítjük.

Ily természeti ismeretek után nem fog előtűnk majmolási utánzásnak feltűnni, ha a leányka játékaik közt legtöbbre becsüli a kis konyhaszereket, utánaóvva a természetet ott, hol az megszünt tovább működni, mert tudja, hogy ami táplálásunkra nem jó még, — arra a napnak mesterséges utánzása a tűz szükséges, hogy a legérettebb gyümölcs hatását eszközölhesse. S ime a gyenge kezében a nagyszerű hivatás zsenje eszméjének hajnala, az anyatermészet utánzása és működése folytatása!

A tapintatos nevelés ez ösztönszerű tevékenységet a legnemesebben fölhasználhatja arra, hogy e különben fáradtságos munkához lassan a bekeletítés, a gondos tisztaság, a tevékenységi kimért mód mintegy veleszületett sajátosságokká váljanak a leánykában! Ide járul még az is, hogy a leányka a kert, melyet eddig csak virágaiért kedvelt, most már készítményei tárházul ismerendi el, s ismeretei dűsan kamatozandának a növények ápolása- és tenyésztésénél is. S midőn a szép mellett egyuttal a hasznost is el ismerni tanulja a természetben, soha sem jövendő eszibe minden bájai mellett is így nyilatkozni: „En vagyok az élet virága, a többi csekélység;“ mert soha sem feleli, hogy hány élet áran van ez adománya a természetnek? s meg fog emlékezni szerényen, hogy halálon vannak bájai megvásárolva, s a kölcsönösség egykor be fog következni.

Ha a természetrajz ily egyszerű igazságokra vezérli a fejlődő női gondolkodást, mint mondják a történelem s egyéb tanulmányokról, mit a természet, zene, rajz s egyébekről, melyeknek egybekötő aranyfónala a vallás?!

A világ-események nagyszerű képei az erény és gondviselés fogalmait mily hathatósan örökítik a kebelben! A természetünemények a világ egyetem örlelkét, mindenüttiségében szeretetteljesen és atyai alakban állítják a különben ily üneményektől összerázkódó gyöngye női szemek elé!

Azonban, hogy hosszas ne legyek, csak a zenéről — mint korunk ezen divatos követeléséről akarok pár szót e levelem záradékául fölhozni.

A zenét a szívek egybeolvadása mesterségének szokják nevezni; s ha ez áll, akkor nyilvános, hogy e tanulmányt a többiek mellett, s utána lehet a növendékekkel elsajátítani.

Boldog azon férj, kivel neje estenkint a zene szívhangjain társalog a pihenés perceiben, szokták mondani! — E kellemes társalgásnak mindenestre varázs ereje van; de nézetem szerint a többi kellekek hiányában a zene csak korona volna királyság nélkül, virág illat nélkül! S azért a zenét a magasabb nevelés alapjául venni, mint igen sokan teszik, meggondolatlan s igen veszélyes nézetnek tartják mindazok, kik értik, mily túlzogató hatása van a zenének az egyébként is élénk idegzetti leánykának mind fejlődésére mind az élet komolyabb követeléseire nézve is.

Midőn e levelem bevégezem, nem akarok hízolni magamnak, hogy új dolgokat mondtam; de annyit mégis merek hinni, hogy társas életünket némi magaslatból szemlélve nem mondtam fölüléseket. S azért e sorokban inkább a nőnevelés iránti egyszerűtetemet, mint irányadó szándékomat kívántam a három helybeli levélben t. olvasóinknak őszintén bemutatni.

Egy kis ellenvélemény.

A t. olvasót, ha szándéka van a következő néhány sort átbeszélni, figyelmeztetem az e lapok 47. számában lévő „Pesti postá”ra, mint amely okul szolgál e szerény ellenvélemény nyilvánítására.

Tisztelem a t. levelező urnak egyéni meggyőződését, mely következetesen a fölirat-párt mellett áll; de midőn én kijelentem, hogy vele ellenkező meggyőződésben vagyok, kénytelen vagyok azt is kijelenteni, hogy azon esetben is, ha elveit mindenben osztanám, mégis — mert szülőföldem szellemi közlönye és népe kiválóan érdekel — az igazság érdekében fölbiya érezném magam a t. levelező urnak említett s a tények valódi állását nem kellő hűséggel előadó tudósítását megcáfolni.

Már a 46. számban Deák föliratának boncolgatására nézve következőkép nyilatkozik a t. cikkíró ur: „Soha sem vált semmiféle irodalmi műnek javára, ha az egésznek meghagyásával itt-ott egyes kifejezéseken egész testületek változtatgattak.” Ha pusztán irodalmi műről volna szó, igazat adnék a t. cikkíró urnak, aminthogy igazat is szól, ha kifejezését úgy vesszük, amint mondva van, t. i. célzás nélkül a föliratra. Mert valóban nagyon különös az, hogy t. cikkíró ur a föliratnak irodalmi fontosságára — ami pedig mellesleg dolog — helyezi a fősúlyt, amint ez következő szavaiból is kitetszik: „Tudom, — ugymond — hogy Deák F. indítványát némelyek valamivel többnek tartják irodalmi műnél” stb. Megbocsásson a t. cikkíró ur, de már széles e hazában — még önönmagát sem véve ki — egyetlenegy, e tárgy fölfoghatásaig fejlődött eszű embert nem fog találni, ki e föliratot nagyon is többnek ne tartsa irodalmi műnél. Igen is, oly államokirat ez, melynek nyolc-százados alkotmányunk küzdelmiben gazdag történelme egyiket a legfontosabb helyeknek jelölendi ki; mint ilyennek föladata nem a műegész szépségével, de az okok helyességével, a jog és törvény meggyőző erejével hatni az ohajtott siker minél biztosabb megnyerése végett; s hogy mint ilyen erejében megrongáltatnék, — vagy ez idő szerint már megrongáltatott volna — azt oly testületről föltenni, minő a képviselőház, tiszteletlenség nélkül valóban nem merném.

De térjünk át a fölhozott június 12-ki tudósításra, melyen, az eddig elmondottak után, most már könnyebben fogunk túlesni.

Tudjuk, hogy e napon volt a fölirat egyik leglényegesebb része, a trónlemondás fölött a vitakozás, tudjuk azt is, hogy minő eredménnyel.

A t. cikkíró ur ez ülésről rövid, de hitlen tudósításban megint kedvenő húrját pöngeti. „A bírálát, — ugymond — vagy rostálás, vagy minek nevezzem, soha sem volt inkább helyén és idején kívül.” De azt mondja tovább Deákról, hogy: jött, szólott és győzött.

A t. levelező ur elhirtelenkedett tudósítása vége nem áll; mert hogy Deák jött is, szólott is, még pedig igen szépen, az igaz; de hogy nem győzött, azt a lapokból már másnap olvashatták hazaszerte.

Ha már t. cikkíró ur, mint mondja, be nem várhatta a szavazás eredményét, legalább ne irt volna róla hírlapi tudósítást.

A t. levelező ur semmi bizonyost be nem várva, hazamegy a gyűlésből és írja — bizonyára nem igen nagy megfontolással — a következő sorokat: „Legyen szabad remélnem, hogy az eddigi többség hű marad önmagához s vezéréhez, bármint erőködjek is a tulsó baloldal legszélső szárnya, hogy magának többséget szerezzen.” E kifejezés legfőbb csak mosolyra gerjesztene, ha azon szavak, melyek közvetlen ezután következnek, igen is komoly értelmet nem adnának neki, oly értelmet, mely gyanuval terheli a képviselőház nagy többségét, oly gyanuval, melyet nem megcáfolni, de visszautasítani minden igaz hazafinak szent kötelessége.

„Nem szabad az ország előtt eltitkolni, — ugymond — hogy a legtisztább hazaszeretet mellett más indulatok is kezdenek nyilatkozni...” Ha cikkíró ur e kifejezést nem Babest és egypár társára érti, ugy valóban jó, hogy e vakmerő szavak nem valamely pesti lapban mondattak; mert azok a zsoldért küzdő bécsi lapok napi fenekedéseik közt bizonyosan ezt is fölhasználnák ellentünk, mint fölhasználták a „Pesti Napló” elhamarkodott nyilatkozatát, mely tudtommal a közönség általános visszatetszését vonta magára.

Ha valaki, én is hódolok a tekintély hatalma előtt; de soha sem föltétlenül, s nem oly fokig, hogy hódolatom nyilvánítása mások rovására történjék. Kövesse kiki saját meggyőződését, de tartsa tiszteletben a másokét is, ez a méltányosságnak ma kiválóan követendő elve, mit a t. cikkíró ur épen nem követ, midőn sajátos modorával ugy látszik feltüntetni a baloldalt, mintha az már legalább is a forradalom vészharangját kongatná. Pedig Istenem! hát mit tett eddig a baloldal, ami a törvényesség szigorú utjától csak egy hajszálhúyra eltér, amit túlságosnak lehetne monpani? Vagy oly nagy vádat érdemel-e azért, hogy mindenben nem engedi a legmérsékeltebbek nézeteit keresztül menni? Uraim, nézzünk szét a hazában, mely a tizenkét évi szenvedések koronázásául pusztító hadjárat által véreben, vagyonában zsákmányoltatik. A késő unoka, ki a XIX. század történelmében e szenyfolthoz ér, bámuiva fog fölkiáltani, hogy mindez ekkor megtörténhetett!

T. cikkíró urnak igaza van, midőn azt mondja, hogy — a vigyázat soha sem árt; én meg azt mondom, hogy — a vigyázatlan gyanusítás pedig nagyon is árthat!*)

N. S.

Tárogató.

Helybeli ujdonságok.

— Az utóbbi számunkban jelentett jótékony célu hangverseny ma szombaton fog megtartatni az ideiglenes színházban. A műsorozat következő: 1) „Sonata appassionata” (op. 57) Beethoven-tól, előadja a hangversenyző. 2) „A szerelem,” dal Kováctól, éneklí Vrabély Anna k. a. 3) „A leg jobb király,” Bertától szavalja Bérczy Paula k. a. 4. a. „Repülj feekém ablakára,” áírta Reményi Ede, b. „La regatta Venetiana,” Lisztől, előadja a hangversenyző. 5) „Olasz ária” Luigi Venzanótól, éneklí Vrabély Anna k. a. 6) „Pro és contra,” humorisztikai költemény Kakas Martontól, fölolvassa Kemény Nándor ur. 7) „Magyar ábránd” (Ez a világ amilyen nagy) Rubinsteintől, előadja a hangversenyző. — Bérczy Paula k. a. és Kemény Nándor ur a jótékony cél iránti kegyeletről ajálák föl közreműködésüket.

— A holnap tartandó kisdedővi közgyűlést emlékeztetőbe ajálván az illetőknek, nem mulaszthatjuk el fölemlíteni, miszerint Olaszország elhunyt nagy férfja, gr. Cavour végrendeletileg Turin városának 50,000 forintot hagyományozott egy fölállítandó kisdedővodára! Mily magasztos példája ez a kisdedek iránti emberies részvételnek! Mi, kik napokint belvárosi ovodánk előtt megyünk el, mindenkor örömmel halljuk a kisdedek vidor foglalkozását s éneklését. Ez utóbbira nézve nem lehet üdvösebb mód a gyermeki hang idejekoránti kifejlesztése és képzésére, mint az ovodákban gyakorolt mulatságos oktatás; s bizonyára a korai megszokás később biztos eredményre fog vezetni. Azért lelünk mélyéből figyelmebe ajánljuk városunk lelkes anyjainak ez intézet ügyét, mely csakis az ő gyengéd gondjuk által érheti el kellő virágzását.

△ Mint a művelődés minden örvendefes újabb mozzanatát, örömmel megemlítjük azt is, hogy a mult őszzel az egyházzal egyidőben alapított ág. hitv. evang. iskolában az első nyilvános vizsgálat f. hó 23-dikán fog az említett egyház épületében megtartatni. Szeged csak örülhet, ha tanintézetei, mint a műveltség veteményes kertjei s a tiszta hazaszeretet terjesztői szaporodnak.

*) Midőn e cáfolatnak lapunk hasábjain helyet engedünk, csak azt akarjuk kijelenteni, hogy a t. képviselőház iránti tiszteletben nem engedjük magunkat senkitől megéltetni: de mi itt a fővárostól távol a közlött levélben semmi olyast nem találtunk, mi a tiszteletlenségnek, vagy a gyanusításnak színét magán hordozta volna. Egyébként a felsőházi ülésekből látható, mennyire volt igaza a „pesti posta” írójának, Szerk.

— Egy új forintért háziur lehet, a ki Porgányi György urnak rókus-városi ördög-utcában 2242. szám alatti kisorsolando háza sorsjegyei közül a szerencsését eltalálja. A sorsjegyek már kaphatók Lasz — újabban László Pál — tudakozóintézet tulajdonosnál. Reméljük, hogy ily olcsó sorsjegyek mellett egy hó folytan a kisorsolás végezhmenend. A huzás helye és ideje a — jegyek elkezte után — lapunkban azonnal tudatni fognak.

—m— A mult hét végén egy kis „pro és contra” történt a helybeli es. pénzügyi hivatal s a gözhajózási felügyelőség között. Ugyanis a felügyelőség két teherhordó hajója miatt, melyek különben a várostól meghatározott helyen állottak, egy sajátszerű hangon irt fölshólitásban oda utasított; hogy azon hajók onnan rögtön a tulsó partra köttessenek, mert a sószállító tutajoknak utjokat állják. Ily hangon közvetlenül rendelkezni az alkotmányos hatóság híre és tudta nélkül különösnek találván a felügyelőség, a rendeletet tudomásul vette minden intézkedés nélkül. A következő nap már katonai karral akart a pénzügyi hivatal eljárni: azonban a dologról alkotmányos hatóságunk értesítettvén, a pénzügyi hivatalt önkényes eljárása miatt minden következményért felelőssé tette. Ez erélyes föllépésre a katonai kar használata elmaradt, s a gözhajótársaság joga élvezetében nem zavartott. A későbbi illedelmes hangon irt megkeresése az említett es. pénzügyi hivatalnak már ohajtottabb eredményt eszközölt, mert a gözhajózási derék felügyelő nem azon ember, ki, hacsak lehetséges — bárki irányában is méltányos nem tudna lenni.

(Beküldetett.)

— A fürdői korszaknak élvezete mellett rendszeren szoktak némi szerencsétlen árnyalatai is lenni. Mult szombaton egy tanuló társát esolnakával a Tiszába rántotta, ki is azonnal alámerült. S hogy e mulatságnak halál nem lett a vége, csak az ott lévő helybeli izraelita-tanítónak Silberstern urnak köszönhető, ki a haldoklót a harmadszori fölmerülés alkalmával saját élete kockáztatása mellett szerencsésen megszabadította. A következő vasárnap pedig egy kereskedősegéd a nélkül, hogy uszni tudott volna, beugrott a Tiszába, hogy megfürdjék. Az uszómeister, ki különben gyengélkedett — hallván a külső zajt, — azonnal sietett a meggondolatlan fiatal ember megmentésére, mi sikerült is.

— Mult kedden tartá meg a helybeli első zenekar bucsuelőadását az újszegedi népkertben, s mint halljuk, a füredi vendégeket fogják zene-előadásaikkal mulattatni e nyár folytan. Azon előnyyel mindenestre birni fognak zonéseink más zenekarok fölött, hogy a szomszéd szerb testvérek zenedarabjait is jól játszá; s csak arra figyelmeztetjük őket, hogy csárdásaink játszásában ovakodjanak ezen zenedarabokból elsajátított fogásokat az idegenszerűt nem tűrő eredeti darabokba is bevegíteni.

—k— A pesti lapokban emlegetett vasuti vonalon eltévedt málhákról olvasván, nem mulaszthatjuk el megemlíteni, hogy f. hó 19-én városunkban ismét egy tolvajpár került kézre. A nő, nyakán egy briliántkeresztes arany láncot hordván, bement egy helybeli aranyműveshez, hogy annak egy karperecet adjon el, s egyszersmind nyakláncát is eladónak nyilatkoztatá. A kívánt összeg csekélysége az aranyművest figyelmessé tevő a szerzemény gyanusságára, s besétált vele a városi kapitányi hivatalba, hol a nő azt állítá, hogy ez ékszerket Pesten 25 forintért vette, mely ár a valódi értéknek alig egy-hatodát teszi. A nőt azonnal letartóztaták, másnap pedig ipartársa egy férfi is kézre került, kinél szinte egy briliántos arany melitű és értékes függők találtattak. A vallás még eddig kívánt sikerre nem vezetett. Vajjon nem a pesti vonalon eltévedt holmik közül valók-e ez ékszerek?

—k— Egy helybeli magánzó nőtől m. vasárnap, míg templomban volt, szolgálója ellopott 300 frtot bankóban, s 20 frtot ezüst hatosokban. Következő nap már rátaláltak a megszökött szolgálóra a rendőri kémszemek: de az elveszett összegnek alig egy-ötöde került mindedig meg.

— A csongrádmegyei honvédsegélyző-egylet részéről több rendbeli kérelmek elintézése végett, a városháza tanácssteremében folyó hó 25-én, vagyis kedden délutáni 3 órakor tartandó választmányi ülésre az illető tagokat tisztelettel meghívom. Szegeden, 1861. évi június 20-án. Pajor István, elnök.

Hazai tudósítások.

— Adáról tudósítanak bennünket, hogy az adóbehajtó-bizottmány első felszólítása, mivel németül volt, felbontatlan küldetett vissza Zentára; jött a második felszólítás is, de már katonai kísérettel, s e küldöttség a németül nem értő birónak a levelet megmagyarázta, melyben nyolc nap alatt válasz kívántatik, ha fog-e a község fizetni, vagy halasztást kíván-e, mert különben megjő az exekúció. A felelet az lön reá: elvárjuk.

— A „Hirmondó” című lap, mely eddig minden két hétben jelent meg egyszer, július hó 1-től hetilappá alakul át Gyárfás Ferenc szerkesztése alatt.

— Csongrád még mindig sanyargatják az adó miatt, sőt az adóbehajtó katonaság a templom körül ültetett platan s egyéb nemes fajú fákat is kivágta egy éjszaka. E barbar tettért ugyan négy katonára 40 bottal büntetett, de ezért a fák nem fognak újra megnöni!

— Gyöngyösről írják a „P. N.“-nak, hogy ott f. hó 9-én egyik leány-tanodában valóságos forradalom volt. A felügyelőnő e meghasonlás okát kérdezvén, arról értesült, hogy egyik növendék atyja az adóbehajtó katonaságot szándékozik vezetni, s azért a növendékek kijelenték, hogy ily társnővel egy tanodába nem járhatnak, mert vagy ők fognak mind kimaradni, vagy pedig az említett leány hagyja oda a tanodát. E mozgalom csak akkor esillapodott le, midőn a megtámadott nő otthon atyjának a történeteket elbeszélvén, ennek nevében kijelenté, hogy atyja az adó erőszakos behajtásában részt venni nem fog.

— Bácskai hírek szerint, ott az adó behajtása mellett még arra is kényszeríteni akarják a község elöljáróit, hogy magokat írásban kötelezzék, miszerint az adót a csász. hivatalnokoknak jövőre is önkényt fizetendik. Ily kötelezvényeket azután mint okmányokat fognak a birodalmi gyűlés elébe terjeszteni, miszerint a nép jóérzelmű, csak a nemesség kívánja a régi állapotokat vissza. (P. N.)

— Aradon f. hó 16. és 17. éjjel — mint a „P. N.“-nak írják — a Czobel és Constantin ezredbeli katonák közt verekedés történt, s jól elverték egymást. Az összettközés csak akkor csendesedett le, midőn 50 sze mélyből álló örmenet a rendet erővel állította helyre.

— A derék fiemei annak öröme, hogy a harmadik megparancsolt követválasztásra senki sem jelent meg, a várost ünnepélyesen kivilágították. A boltokat és raktárakat már délutáni 4 órakor becsukták; az ablakok magyar és fiemei lobogokkal valának ékítve.

— Szepesmegyei tudósítások szerint az adóbehajtóknak meg van hagyva miniszteri rendeletnél fogva, hogy a jószellemű népet kíméljék, s csak a dacoló kisebb nemesség ellen járjanak el minden szigorral.

— Földváról egy nevetséges esetet beszélnek a lapok. Ott is, mikint más városokban az adóbehajtó katonák a legjobb szobákat foglalák el, sőt még a lovakat is a házi gazda gondviselésére bízták. Azonban valakinek azon ötlete jött, hogy a magára hagyott lovak közül kettőt ellopjon. E cselekedés megiette hatását, mert azóta a katonák lovánál tölti idejét s a házigazdának lakában több hely marad.

— Az országház iránti tervek közül Wieser építész terve fogadtatott el az országgyűlési bizott-

mány által. Pest város elkövet mindent, hogy az építés minél előbb meginduljon.

— A „P. L.“ szerint a görög nemegyesült klerushoz tartozó felsőházi tagok mindaddig nem vesznek részt az országgyűlési tanácskozásokban, míg a kath. klerusnak megfelelőleg, az ülésben egyházi rangjukat megillető helyet nem nyernek.

— Károlyvárosból írják a „P. N.“-nak, hogy a határőrvidék követeit választóik ezen rövid de határozott utasítással boesátották Zágrábba: „Egyesülés magyarországgal vagy halál“

— A bécsi lapok pár nap előtt azt hirtelik, — írja a Sörgöny — miszerint a magyar kancellár urat Pesten kifosztották légyen. Három négy ládát emlegetnek, melyek fontos magyar iratokkal terhelten elveszték volna. A kár összegét 15,000 fitra tevék. A hír annyiban való, hogy Pesten egyszerre több láda veszett el, köztük azonban csak egy volt, nem is a kancellár uré, hanem az ifjabb báróé, kit a hazai művészet kiténő szobráskint ismer.

— A „Wiener Correspondenz“ írja, hogy az utóbbi miniszteri tanácskozmányban elhatározott volt a pestvárosi képviselőséget a magyar képviselőházhoz intézett kérvényeért feloszlatni és ellene felségárulási keresetet indítani. Hatalmas egy kereset lenne 500 képviselő ellen egyszerre!

Vegyes hírek.

— Az olasz királyság elismerése már ténynek mondható maguk a francia lapok után is, de mint egy német lap párizsi levelezője írja, ott nagyon elterjedt a hír, hogy Ausztria egy jegyzékben óvást akar tenni Olaszország elismerése ellen, mi annyit tenne, hogy Ausztria, mihelyt lehet, Olaszországban felforgatni szándékozik a jelen állapotokat.

— Horvátországban a pénzügyi hivatalnokok miniszteri rendelet szerint, politikai rendőri hatalommal vannak felruházva; tartoznak minden népesoportosulás, hatóság elleni lépés s közönség háborítás alkalmával Zágrábba azonnal táviratilag jelentést tenni; sőt igen fontos esetekben egyenest a pénzügy-miniszterumhoz kell a jelentésnek történnie. Ez már aligha el nem veszi a horvátok kedvét a Reichsrathba sietni.

— A „Cronicle“ hirlap Rómáról és Velencéről ezeket írja: „Ha Anglia a franciák kivonulását kívánja Rómából, viszont Franciaország, Anglia gyámoltását kívánhatja a velenceit kérdésben. Egy hadjárat Magyarországon, melyet csak Anglia ellenez, az olaszokat is céljaikhoz segítené.“

— A „Czas“ nevű prágai lapnak horvát levelezője földieit érületéről a következőket írja: „Valóban senki sem csodálkozhatik, ha a közönséges ember napról-napra inkább kívánja a Magyarországgal egyesülést. Mondjuk ki őszintén, a közpolgár minden áron egyesülni akar Magyarországgal. A fumei kerületben van egy község, mely Fiume városába akarja kebeleztetni magát, csak hogy előbb jussou a pesti országgyűlés joghatósága alá. A slavoniaiak is türelmetlenül várják az egyesülést, a szerb lakosság hasonló nyíltan a Magyarországgal egyesülésre szavaz. A sik földről furesábbnál furesább hírek érkeznek, melyek szerint meggyilkolással is fenyegetik a követeket, ha az egyesülés mtvéghz nem viszik. Hogy Zágrábban e fenyegetéseknek késsél is szándékoznak adni nyomatékot, nem nagy figyelmet érdemel. Hogy Varasdmegye is egészen magyar érzelmű, s hogy még a szlavoniai követek is leköszönéssel fenyegettek, ha az egyesülés létre nem jő, legnagyobb fontosságú tények.“

— Cavour utóda Ricasoli egy régi toscaniai nemes, vas jellemű, hajthatatlan s az olasz egység programjától egy hajszálnyira se fog eltérni. Legközelebb kinyilatkoztatá, hogy Olaszországnak ragaszkodnia kell a francia szövetséghez, mert most ebben van üdve, míg egy franciaellenes politika megsemmisülést vonna maga után.

— Az olasz kormány értesült legközelebb hogy összeesküvés történt minden löportárnak föllobbantására, ezért Turinban a löportárak őreit megháromszorozták, a helyőrségi csapatok nagyobb készletekkel látattak el, a kaszárnyákban néhány zászlóalj készen állott. A kormány folytatja éberségét, noha egyéb összeesküvés jelenség észre nem vehető.

— Több lap hozza azon hírt, hogy Cavour nagyon valószínűleg a jezsuiták mérgezték meg.

— Prágában azon hír jár, hogy a cseh követek azon esetre, ha a birodalmi tanács elnapolási indítványa megbúknék, el vannak határozva követtségüket letenni.

— Több katona sértve érezvén magát Pest városának lapunkban is közölt adóbehajtás elleni kérvénye miatt; ezért a tanács jönnek látta az illetők megnyugtatóására kijelenteni, hogy tudomása szerint a képviselő testületnek nem volt szándéka azáltal a katonai kart megsérteni.

— Egy külföldi lap figyelmezteti a varrónőket és szabókat, hogy a fekete selyemszálak a súlyosabb télel végett többnyire ártalmas ónsavval vonatnak be, miért is e szálaknak szájba vétele az egészségre káros hatású.

TÁRCA.

Egy iparos vándor-évei.

(Elbeszélés.)

(Vége.)

VI.

Betelt tehát ifju lelkem fővágya, hajógyárnok-segéd lettem. Midőn pár nap mulva két jó emberem tőlünk búcsút vett, megígérte egyik is, másik is, hogy gondjuk ezzel nem mult el rólam, s főleg A.... barátom atyja biztosított, hogy Sz.....on a dolgot gyámomnál szóval is iparkodni fog kívánságom szerint elintézni.

Érzékeny elválás után A.... barátom valóban kötelességének ismerte, hogy engem irni tanítson. Szünóránkban meg is kezdtük e reám nézve oly ohajtva várt foglalkozást. Szép rajzai s írományai elég buzdító példák valának arra, hogy ha nem is vetélytársa, legalább iparkodó tanítványa legyek.

A hajógyártásban csak addig volt némi nehézségem, míg az ottani, előttem ismeretlen szerzőkkel a bánásmódot elsajátítottam. Néhány hét mulva egy szép látványnak lettem tanúja; egy tökéletesen elkészült gőzöst eresztettünk ünnepélyesen a Dunára. Azon könnyűség, melylyel ez történt, eszembe juttatá a szegedi hajók vízreeresztését, hol a szükséges gépek hiánya miatt sokszor emberélet is kockáztatva van ily alkalommal.

Az idő oly gyorsan mult, hogy alig vevém észre, midőn újra tél lett, s mi kevesebb foglalkozásra valánk szoritkozva: de annál több haszon háramlott reám e némileg szünetnek mondható időszak alatt, mert tavaszig nemcsak irni, de még némileg rajzolni is megtanultam.

Midőn egy alkalommal a felügyelő egyik A.... barátomat meglátogatta, ki már a legügyesebb hajógyárnokok közé tartozott, megpillantott engem is rajzolásom közepett, s barátom dicsekedve mondá neki, hogy tanítványa vagyok.

Ez időtől fogva tapasztaltam, hogy mindig nagyobb és nagyobb munkához alkalmaznak; a nehezebb és finomabb részletek kimerése- és beállításánál már szinte részt kellett vennem; s idős munkatársaim ezt természetesen találták, miután, mint mondani szokták, én már mint tanult hajógyárnok

jöttem ide; pedig jól érztem, hogy mindezt csak A.... barátomnak köszönhetem.

Fizetésem a következő tavasz óta másodrangú lón, s így még csak egy rendbeli munkatársak voltak előttem jobb fizetéssel; A.... barátom pedig munkafelügyelővé neveztetett.

Időközben végre megérkezett Sz.....ról gyámom levele, melyben sajnálva bár, de mégis beleegyezett életpályám választásába, s jövő napjaimhoz sok szerencsét kívánt.

Ezzel is egy gond ment le lelkemről, érezve, hogy jó gyámom bocsánatát bírom elválásom miatt, s egész lélekkel önképzésemre szentelém életem minden percét.

Észre sem vevém, hogy már egy év telt el a gyárban létem óta; s épen megérkeztem évforduló napját ültük meg, midőn A.... barátomnak levél érkezik, hogy anyja veszélyesen beteg, s kívánna fiát még egyszer látni. E hír mindketőnkre leverőleg hatott; A.... barátom a főnökhöz sietett, tudatni szomorú helyzetét, kitől két heti szabad időt eszközölt elutazhatásra.

Szomoruan búcsúztunk el egymástól, reám bízván ott maradt holmiját. Én megígérttem vele, hogy távolléte alatt tudósítson levélben körülményeiről, mit ő meg is tett. Egy hét mulva vettem levelét, melyben anyja halálát tudatá, kit alig hogy még életben talált megérkeztek; de egyszersmind egy másik levél is volt csatolva hozzám intézett soraihoz, melyet a főfelügyelőnek kelle adnom.

E levélben — mint később megtudám — atyja nevében bocsánatot kér, hogy helyét többé be nem töltheti, mert atyja öt hon többé nem nélkülözheti. Sajnálattal tudatta főnökünk velem e hírt, s egyszersmind hátramaradt holmija elküldetésével is megbízott.

Leverő hír volt ez reám nézve, egyetlen ifjúkori ritka barátomtól kelle ily hamar elszakadnom. Magamra maradtam ismét, s perceim unalmasak kezdtek lenni, melyeket nem munkában töltöttem. Ilyenkor átmentem Pestre, s jártam irány és cél nélkül az utcákon; midőn véletlen egy ünneppal egy nőt pillanték meg, kit én ismerni véltem. Meglehetősen csinos öltözetben egy fiatal emberrel karonfogva sétált. Végre fölillant elmém-ben némém emléke, kiről tudtam, hogy évek előtt Pestre jött, de azóta egy szót sem hallottam felőle.

Minden eddigi kérdézősködésem hasztalan vala felőle, mert csak annyit tudhattam meg, hogy azon család, melylyel némém Pestre jött, többé már nem

lakik ott, s én azon hitben voltam, hogy némém a családdal szinte elköltözött. Mily nagy lón azonban meglepetésem, midőn a férfi ez ismerősnek tetsző nőt némém nevében szólítá.

Ekkor bátorságot vettem magamnak, s hozzájuk közeledve, bocsánat kéréssel kérdést intéztem a nőhöz, ha nem volt-e valaha Szegeden?

A nő reám nézve meglepetve igennel válaszolt. Talán ön is szegedi, — kérdé tőlem a nő — mert én onnan származtam ide.

Igen, — válaszolék a nőnek — s épen ezt gyanítva, bátorkodtam kegyedet megkérdezni, mert nővéremhez igen-igen hasonlít.

Kedves Pistám! — kiálta fel a nő nyakamba borulva — Isten vezérlett nyomomba; én azt sem tudtam élsz-e még?!

VII.

Mily kellemes meglepetés volt ezen véletlen, el sem tudnám beszélni; nővérem bemutatá férjét, kihez egy év előtt ment férjhez, s azonnal lakukra vezetett. Éltében ez volt az első boldog nap, midőn újra egykori dajkám ölelő karjai közt pihenhettem.

Midőn a viszonttalálkozás édes-mámoros percei elmúltak, elbeszéltem sorsomat egész azon napig, melyen nővéremet újra föltaláltam.

Most már kedves Pistám, — mondá nővérem — én fogom A.... barátodat pótolni férjemmel együtt, s ezután oly gyakran látogass meg bennünket, amily gyakran csak idő enged. E szives meghívást én örömmel el is fogadtam.

Ez alatt boldogan teltek napjaim; megjött a tél, s a farsang vele. Nővérem férjének rokonai is szívesen fogadtak, kiknél szinte több vig percet töltöttem. Egy ily alkalommal megismerkedtem sógorom egyik távoli nőrokonával, ki irányomban némi rokonszenvet tanúsított első találkozásunk óta. S mivel a rokonok között mindinkább otthonos levék, a farsang elején egy házi mulatságra is meghívtak, melyben az említett távoli nőrokonom vitte a házi leány szerepét.

Én a bizalmas közeledést hasonlóval viszonoztam, s az ifju szívek csakhamar megnyíltak egymás iránt, s még ezen mulatság alkalmával kölcsönös ígéretet tettünk egymásnak, hogy, ha a szülők nem ellenkeznek, mi egymásé leendünk.

De a hirtelen keletkező boldogság derűjére csakhamar borús napok következtek; mert ugyan e mulatságban volt e nőrokonomnak egy titkos imá-

dója, ki látva bizalmas állásomat a nőnél, e perctől titkos ellenségem esküdött.

En e fiatal emberről csak annyit tudtam, hogy kézműves, s egymással már előbb is találkoztunk, de baráti ismeretség köztünk létre nem jött.

E mulatságból haza menve, a fiatal ember hozzám csatlakozott, s beszélt nőrokonomról némi pletykát, miket én figyelemre sem méltattam; s midőn látá, hogy ezzel célt nem ért, becsümelni kezdé őt, oly annyira, hogy én komolyan így szólék hozzá: ön ezt be fogja bizonyítani, különben meggyűlik velem baja.

E szavaimra hahotával felelt, s még gyávának is nevezett. Erre már elhagyott egész türelmem, s fölhevülésemben megragadtam e gaz lelkét.... Mit tettem neki, nem tudom, csak azon vettem magamat észre, hogy az éjjeli örök megfogván, be akartak kíséni a városházához.

E szerencsétlen helyzetemben rémesen tűnt föl előttem tettem borzasztósága, s következtétől megborzadva, csak perere vártam, hogy az örök kezeiből menekülhessek. Nem is kelle sokáig várnom; az örök egyike, midőn már jó tova haladtunk, pipára gyújtott s addig a másikra bizott egyedül. Ekkor kiragadtam magamat körmei közül s elillantam.

Alig vártam a reggelt, s azonnal siettem a toborzó-házhoz, melynél egyedül reméltem tettem miatt menedéket. A tizedes azonnal bevezetett a főhadnagyhoz, ki komoly szándékomat megértve, beirt a toborzók közé.

Erre kissé könnyebben kezdém érezni magamat, s engedelmet kérve nővéremtől búcsút vehetni, egy katona kíséretében el is bocsájtottak.

Nővérem már hallotta az éjjeli eseményt, s örvendett, hogy szabadon láthatott: de midőn megtudá, hogy katona lettem, elszomorodott; mert — ugymond — a seb, melyet rágalmozómon ejtettem, nem halálos, s pár hét alatt fölgyógyul.

Már hasztalan volt minden; e meggondolatlan tettemért nyolc évi bűnbánatot kelle kiállnom; csak az volt szerencsém, hogy ez időt nagyrészt Triestben és Velencében töltöttem, hol a nagyszerű hajógyárakban, az akkori békés időkben, mint napszámos nem csekély tapasztalatot és pénzt szereztem.

Katonai éveim elteltével szerzett tapasztalatom birtokával siettem szülőföldemre, hol ismereteimet eleve gúnyolták, de később jól megfizették.

Midőn körülményeimet jó rendbe hozám, egy szegény, de erényes családdal ismerkedtem meg, melyben a család szemefénye egy kedves leánya vala. S mivel engem csak a családi örömei válnának képesek boldoggá tenni, megkértem a kedves kis teremtményt szüleitől.

Kérésem nem utasított vissza, s én rövid idő alatt a legboldogabb férj lettem. Szorgalmam s tapasztalatom többet igénybe kezdék venni, s jelenleg ha száz kezem volna is, mindegyikbe tudnék jól fizetett munkát fogni.

Irigyeim lassaukint tanítványaimmá válnak, s a régi módhoz újabb s célszerűbb szerkezetet csatolunk; s így lassan a szegedi hajók kivivandják maguknak azon előnyt is, hogy nemesak tartósak, de a haladás igényeinek is minden tekintetben megfelelők lesznek.

Ezzel végzé új ismerősöm kívánt életrajzát, melyet én szülőföldem derék iparosaival közleni jónak láttam, hogy annál több bátorsággal induljanak a tapasztalat ösvényére, hol egyedül lehet a kézművek tökéletesítését elsajátítanunk, sőt újabb fölfedezésekre is szert tennünk. S én bizton hiszem, ha földieim többen vállalkoznak az ipar és kézmű terén az ország határain is túllépni, el fogjuk rövid időn mondhatni, hogy nemesak az angol és francia, de a magyar is tud a föltalálási téren maradandó hírnevet kivívni magának.

Nyilttér. *)

F. hó 19-én e sorok beküldője Vásárhelyre utazott, s midőn a hámszárító csárdánál kocsisa az itatást elvégezte, hajtattott sebesen s egy nőnek kocsiját kikerülvén, folytatta útját haladott be Vásárhelyre. Az említett nő kocsisa többször elébe akart kerülni, de nem volt képes, s így a verseny nem sikerült. Midőn e sorok írója szállására megérkezett, az ottani szolgabíró egy pandur kíséretében megjelent, s kocsisát hihetőleg a kocsit kikerülése végett (?) átadatni követelte, hogy bezárassa s megfenyítse. E sorok írója látván, hogy itt ellenállás lehetetlen, miután említett szolgabíró még tizenkét pandurral fenyegetőzött, ha kocsisát át nem engedi, nem ellenkezett. A fiu másnapig csakugyan be is záratott, s tizenkettő vágatott rajta; ezzel elbocsájtott. Ha alkotmányos eljárás-e ez, itélje meg a t. közönség.

Egy utas.

*) E sorokért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

ÜZLETI HIRNÖK.

(Sz.) Szeged, június 21-én 1861. E hét az üzletre nézve igen csendes vala, mert a kivitelre történt eddigi vásárlások megszűntek, s az árpa és búza aratás ideje közel van: e miatt e két gabonánem ára alábbszáll, sőt meg a kukoricának is csökkenti árát; egyedül a búza kapós még mindig.

A gyapju szinte kevés keresőre talál, s a külföldről is kedvezőtlen hírek érkeznek e terményre nézve. A közlegő váci vásár fog e cikkben némi határozottabb irányt adhatni; azonban nem igen túlbizakodnak ebben sem, miután a külföldi gyárosok semmit sem vásárolnak, s azért az áraknak alább kell szállaniuk.

A repcearatás a legszeb időkben történik, azért igen jó minőségűre lehet számolni.

Szerdán hetivásárunk a szokottnál élénkebb volt, s a helyszülkségek mindennel el voltak látva.

Üzleti terményárak: tisztabúza köble 10—10 fnt 50 kr.; rozs 6 fnt 80 kr.—7 fnt; árpa 4 fnt 30—80 kr.; zab 3 fnt 20—80 kr.; köles 5 fnt 50 kr.—6 fnt 50 kr.; tengeri 4 fnt 20—40 kr.

Szegedi piaci árak: Borsó mérő 6 fnt. Lencse m. 6 fnt. Paszuly 2 fnt 40 kr. Köles 3 fnt 40 kr. Burgonya 1 fnt 60 kr. Marhahus fontja 22 kr. Juhhus 18 kr. Sertéshus 20 kr. Szalonna mázsája 30 fnt — kr. Zsir itéje 44 kr. Lángliszt mázsája 13 fnt 80 kr. Zsemlyelisz m. 9 fnt — kr. Kenyerliszt itéje 8 kr. Kukoricalisz itéje 4 kr. Árpadara 2 ite 12 kr. Köleskása itéje 10 kr. Rizskása fontja 24 kr. Faolaj fontja 80 kr. Repeolaj 40 kr. Lenmagolaj 54 kr. Faggyu mázsája 40 fnt — kr. Faggyuvertya öntött fontja 40 kr, mártott 34 kr. Szappan fontja 48 kr. Kőrösfá öle 15 ft — kr. Tölgyfa 13 fnt — kr. Lágya 9 ft — kr. Kőszén vékaja 44 kr. Szena m. uj 1 fnt 80 kr. Szalma m. 90 kr. Kender m. 38 fnt. Len 24 fnt.

Vizállás.

TISZA SZEGEDNÉL június 22-én 15' 8" 6"

Vidéki terményárak.

Alsóausztriai mérő osztr. pénzben	Tisztá búza		Két- szeres		Rozs		Árpa		Zab		Ten- geri	
	ft.	k.	ft.	k.	ft.	k.	ft.	k.	ft.	k.	ft.	k.
Arad	5	25	—	—	3	36	1	81	1	68	2	30
Baja	4	—	2	86	2	60	1	60	1	22	2	40
Becskerek (Nagy)	4	40	3	—	—	—	1	80	1	50	2	20
Gyula	4	40	3	88	—	—	1	78	1	68	2	10
Győr	4	60	3	—	2	80	2	60	1	60	2	75
Mosony	4	20	3	60	—	—	2	—	2	—	1	80
Sziszek	5	25	—	—	2	99	2	36	1	90	3	30
Perjámos	4	—	—	—	—	—	1	50	1	30	2	—
Szabadka	4	20	3	40	3	10	1	60	1	30	1	20
Temesvár	5	8	4	5	3	25	2	30	1	85	2	35
Ujvidék	4	28	3	7	—	—	1	48	1	75	2	40
Ujbecse	5	—	—	—	—	—	1	68	1	50	2	—
Nagy-Sz.-Miklós	4	25	3	50	1	80	—	—	1	50	2	40

Közlekedés.

Indulások a vasutakon.
Szegedről Pestre 1 óra 10 perkor d. u., 2 óra 50 perkor éjjel.
— Temesvárra 1 ó. 40 p. délután, 10 óra 15 p. este.
Temesvárról Szegedre 6 ó. 55 p. reggel, 11 ó. 25 p. éjjel.
Pestről Bécsbe 9 óra 12 pkor reggel, 9 óra 20 p. este.

Érkezések a vasutakon.
Szegedről Temesvárra 6 ó. 35 p. este, 1 ó. 41 p. éjjel.
Temesvárról, Szegedről Pestre 8 ó. 25 p. reggel, 8 ó. 27 p. e.
Ceglédre 1 óra 10 p. délután, 9 ó. 57 p. este.
Pestől Ceglédre 8 óra 10 p. reggel, 6 óra 15 p. délután.

Felelős szerkesztő: Szabó Mihály.

Teherszállítási bér:

Vámegyleti mázsánként (90 bécsi font = 100%₁₀ vámegyleti fonttal) Pesttől Szegedig a 3 osztály szerént 41, 60, 80 kr, Pesttől Debrecenig 58, 81, 113 kr, Pesttől Bécsig 63, 90, 124 kr, Pesttől Bodenbachig 168, 212, 232 kr. Drezdaig ezenfölül 3¹/₂, Berling 14¹/₂, Hamburgig 55¹/₂ ezüst garas.
Általános biztosítási díj még fizetendő a földási vonalon mázsánként ¹/₁₀ kr, a mellékvonalokra nézve ¹/₁₀ kr, mázsapénz közönséges tehernél mázsánként 1¹/₁₀ kr, fekbér ¹/₁₀ kr. mázsáért és naponként.

Bécsi pénzfolyam június 19-én.

5% ausztr. értékb.	—	Északi vasut	1972
5% nemzeti kölesön	80 70	Államvasut	276 50
5% metalliques . . .	68 70	Nyug. vasut	172 —
4 ¹ / ₂ metalliques . . .	59 50	Pardubitz	116 50
5% magy. földt. köt.	68 75	Tiszai "	147 —
1839-i állampapírok	115 —	Déli "	217 —
1854-i "	91 25	Dunagőzhajózás . . .	435 —
1860-i " 4%-es	88 75	Lloydárszvények . . .	225 —
Comói	16 25	Pesti lánchíd	395 —
Hitelsorsjegy	17 25	Amsterd. 860 holl. f.	—
4% dunagőzh. sorsj.	101 —	Augsburg 100 f. d. é.	116 25
Budai	36 50	Frankfurt 100 f. d. é.	116 50
Hg Eszterh. 40 " . . .	94 50	Hamburg 100 m. b.	102 75
Hg Salm 40 "	37 50	London 10 ft st.	137 75
Hg Pálffy 40 "	37 50	Páris 100 frank	54 40
Hg Clary 40 "	35 50	Cs. koronás	18 95
Gr. St. Genois 40 " . . .	37 50	Cs. arany	6 52
Hg Windisch 20 "	22 25	Napoleon	11 —
Gr. Waldstein 20 itos	25 50	Souveraind'or	—
Gr. Keglevich 10 " . . .	12 50	Fridrichsd'or	—
Nemzeti-bankrészv.	781 —	Angol sovereigns . . .	—
Hitelintéz. 200 f. o. é.	178 40	Orosz császári	12 36
Al-ausztr. esc.-bank.	581 —	Ezüst	37 —

HIRDETÉSEK.

Azon két ló és koci kisorsolása,

jegyek mint el nem keltek fognak tekintetni.

melyet Majoros és társa kijátszat, szerdán f. hó 26-án délutáni 3 órakor a pávavendéglőben fog végbemenni. Együttal figyelmeztetnek a 65, 111, 197, 220, 233, 260, 304 és 322-ik számú sorsjegyek birtokosai, hogy ha a sorsjegyek árát f. hó 25-keig föntnevezettnél le nem fizetik, e (156—1)

Ház- és föld-eladás.

Alulírt ezennel közlirré teszi, hogy saját 1017. sz. a két lakházát a rókusi gyógyszerár áttellenében, ugy kisebb hazai, föld- és állólőjei szabad kézből eladandók. — Venni-szándékozók értekezhetnek saját lakházánál.

(150—3) Pollák S. Sándor.

Butor-eladás.

A sz.-háromság-utcában Geisler házbán: egy házi-zuhanyfördőkészlet, takarékos tüzhely, különféle szoba-butork és konyha-eszközök szabad kézből eladandók; bővebben lehet értekezni ugyanott a tulajdonos-nóval.

Bika-sorsolás.

A kijátszandó bikára kibocsátott sorsjegyek teljesen elkelvén, az f. hó 29-én délután a hétpacsirtakertben fog kisorsoltni; mire az érdekeltek tisztelettel meghívtnak.

HERZ orvos BRAMA WATER óvszere külső betegségek ellen.

Ezen 10 év óta többféle kísérleteknél bebizonyult, egészen ártatlan gyökerek főzéséből nyert és tudományos elvek szerént készített

tisztítószert ragadó betegségek

igen veszélyes megmérgezésétől megóv.

Mindkét nemnek egészségét föntartja, a tehetlenséget elhárítja s a férfias erőt helyreállítja, idegyöngyüléstől és a legsanyarúbb betegségek s következményeitől megment. Azon óriási haladások, melyek az orvosi vegytan területén történtek, sok évi vizsgálatok és kísérletek után egy szert eredményeztek, mely igazi hasznossága által, bizonyára a legnagyobb elismerésre reményltet.

Kapható Szegeden Kovács A. és Kovács M. gyógyszerész és Fischer és Schopper uraknál.

Kereskedők, kik raktárt átvenni szándékoznak, *Brama Water főszéküldési raktárához Pesten* (bécsi utca 2. sz. a.) intézzék kívánalmaikat.

Egy hatszögletes lepecsételt eredeti füvegnek ára használati utasítással 1 fnt 50 kr. o. é. (128—12)

PRÁGAI violaszínű

kettős másoló-tenta

Hofmeister Gyulától,

mely a német vámszövetség területén dicsérettel ismert chemnitz-i másoló-tenta gyárnokai beleegyezésével készítve, az íráshoz ép oly előnyös mint másoláshoz, kitűnő tulajdonai miatt minden iparosnak ajánlatik.

A másolatok tisztaságban, valamint éles lenyomás tekintetében másnemű tenták eredményeit fölülmulják.

Raktár Szeged és vidéke számára
Burger Zsigm. könyvkereskedésében,
hol gyári áron kapható.

Prager violette Doppel-Copir-Tinte von Julius Hofmeister,

angefertigt im Einverständniß mit dem Fabrikanten der im Zollverein rühmlichst bekannten Chemnitz'er Copir-Tinte, welche zum Schreiben sich ebenso vortheilhaft eignet, wie zum Copiren, wird unter Hinweis auf die vorzüglichen Eigenschaften allen Industriellen bestens empfohlen.

Copiren übertreffen an Reinheit, wie außerst scharfen Abdruck jedes Resultat anderer Fabrikate.

Niederlage für Szegedin und Umgegend unterhält Herr Sigmund Burger's Buchhandlung, wo selbe zu Fabrikpreisen zu haben ist.

Melléklet: Előfizetési fölhívás a „Szegedi Híradó“ 1861. másodfélelvi folyamára.